

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Alle de Forhold, jeg her har nævnt, maa paaregnes fortsat at ville gøre sig gældende, og disse Omstændigheder gør det uomgængelig nødvendigt som hidtil at have Bemyndigelse til med kort Varsel at træffe saadanne Foranstaltninger, som skønnes paakrævede til Sikring af Befolkningens og Erhvervenes Forsyning.

Jeg skal ikke i Dag komme ind paa en nærmere Gennemgang af den lange Række Foranstaltninger, der dels inden for Handelsministeriets, dels inden for Landbrugsministeriets Forretningsomraade er gennemført i Henhold til de to Love. Det drejer sig som bekendt om en Række Rationeringsforanstaltninger, navnlig vedrørende Benzin, Sukker, Kaffe, Te, Kul, Koks og Cinders samt Petroleum og Brændselolie, ligesom der er iværksat væsentlige Besparelserforanstaltninger bl. a. med Hensyn til Lys og Varme. Ogsaa paa det prismæssige Omraade er der jo gennemført en Række Forskrifter, hvorom jeg henviser til Hovedbestemmelserne i Bekendtgørelsen af 19. Oktober 1939 samt til de udfærdigede Maksimalprisregler. Endvidere er der gennemført en lang Række Udførselsforbud, hvis Administration sker i nært Samarbejde med Erhvervene. Inden for Landbrugets Omraade er der af Landbrugsministeren fastsat vigtige Bestemmelser, hvoraf jeg skal indskrænke mig til at nævne Tilrettelæggelsen af et Centralindkøb for Korn og Foderstoffer.

De to Love foreslaas, som nævnt, forlænget indtil 1. November i Aar. Jeg vil gerne fremhæve, at jeg, som det vil fremgaa af den i det andet høje Ting udarbejdede Udvalgsbetænkning, har erklæret mig ganske enig i, at Lovene bør afvikles, saa snart Vilkaarene for Landets Erhvervsliv tillader dette, ligesom jeg har givet Tilsagn om, at større principielle Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med hele Krisearbejdet, saa vidt det efter Forholdene er muligt og hensigtsmæssigt, vil blive forelagt Rigsdagen. Denne min Udtalelse dækker, som jeg ogsaa har fremhævet det i det andet høje Ting, ikke over nogen ny Holdning, idet det naturligvis er Hensigten at søge Foranstaltningerne administreret i saa tæt Føling med Rigsdagen, som Forholdene gør det muligt; et Udslag heraf er det ogsaa, at jeg har fundet det rigtigt, at Rigsdagen inden Udgangen af Oktober kan faa Lejlighed til paa ny at tage Stilling til Beredskabs-spørgsmaalet.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale de foreliggende to Lovfor-

slag til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling, idet jeg tilføjer, at det vil være meget ønskeligt, at Lovforslagene fremmes med størst mulige Hurtighed. Med Hensyn til Lovforslaget om Forlængelse af Loven om Statens Overtagelse af visse Varer gør der sig den Omstændighed gældende, at Lovforslaget, da der er Tale om Ekspropriation, bør vedtages senest 14 Dage før den 1. April.

Ch. Petersen: Jeg tror, man maa erkende, at Forholdene desværre ingenlunde er blevet bedre i Henseende til Mulighederne for Forsyning med nødvendige og livsvigtige Varer for vort Land siden det Tidspunkt, da Rigsdagen vedtog de to Love, hvis Løbetid nu foreslaas forlænget. Vi har nu ogsaa hørt af den højtærede Handelsminister, hvilke Vanskeligheder der er i Henseende til at skaffe Forsyninger her til Landet, og der er derfor for mig ingen Tvivl om det rimelige i at søge disse to Lovforslag gennemført, saaledes at Loven til Sikring af Landets Forsyning med nødvendige Varer og ligeledes Loven om Statens Overtagelse af visse Varer søges forlænget til Udgangen af Oktober Maaned 1940. Den højtærede Minister har erklæret, baade her og i det andet høje Ting, at hvis Forholdene skulde ændre sig saaledes, at disse Love ikke mere er paakrævede, er det ogsaa Hensigten at tage under Overvejelse at ophæve dem inden det Tidspunkt, paa hvilket de udløber.

Jeg kan med disse Ord paa mit Partis Vegne anbefale begge Lovforslag til Vedtagelse.

Hauch: Naar man gennemgaa de Forhandlinger, der i Folketinget har været ført om disse to Lovforslag, naar man hører den højtærede Handelsministers Udtalelser her og læser i Betænkningen, hvilket Standpunkt man i Henseende til Spørgsmaalet om ændrede Forhold er blevet enig om at tage til hele denne Lovgivning, finder jeg ingen som helst Anledning til her at komme dybere ind paa en Omtale af disse Forhold. Vi maa alle anerkende, at Forholdene er saa svære — og Lysning er der jo ingen Udsigt til, tværtimod —, at vi er nødt til at have et Apparat, som kan anvendes under de særlige Forhold, hvorunder vi lever, og derfor har min Gruppe givet Gennemførelsen af disse to Forslag Tilslutning.

Jeg skal for en Fuldstændigheds Skyld anføre, at det ikke er, fordi vi nærer en absolut og overdreven Tillid til den højt-